

**Ομιλία Χρήστου Τρέλλη, Μέλος του Εθνικού Συμβουλίου της
ΕΕΔΥΕ**

Στο συλλαλητήριο Αλεξανδρούπολη 11/2/2018

Αγαπητοί συναγωνιστές και συναγωνίστριες,

Βρισκόμαστε σε μια περίοδο που οι διεθνείς εξελίξεις είναι σύνθετες και επικίνδυνες.

Η περιοχή βρίσκεται στο .μάτι του κυκλώνα, οι ανταγωνισμοί που εκφράζονται με τη διαπάλη μονοπωλιακών ομίλων, για το ποιος θα ελέγχει το λιμάνι της Αλεξανδρούπολης, ποιοι αγωγοί εν τέλει θα χαραχτούν οι Ρώσσοι η οι Αμερικανικοί, μπορεί σήμερα να εκφράζονται έντονα με οικονομικά και πολιτικά μέσα. Η πείρα όμως της Συρίας της Ουκρανίας και άλλων γειτονικών χωρών αποδεικνύουν περίτρανα πως όσο η λεία είναι μεγάλη, τόσο αυξάνονται οι πιθανότητες για στρατιωτική σύγκρουση, για να χυθεί αίμα.

Οι πόλεμοι που συνεχίζονται στο Αφγανιστάν, το Ιράκ, τη Συρία και τη Λιβύη, είναι πολύχρονοι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι που ξεκίνησαν από τις ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και την ΕΕ με συστηματικές υπονομευτικές ενέργειες και χρησιμοποίηση προσχημάτων περί «τρομοκρατίας» κ.α. που προετοίμασαν το έδαφος για πολεμικές επιχειρήσεις.

Οι πόλεμοι αυτοί έχουν στοιχίσει εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς και τραυματίες, εκατομμύρια διωγμένους πρόσφυγες και μετανάστες και διδάσκουν τους λαούς να αντιμετωπίζουν πιο αποφασιστικά τα ιμπεριαλιστικά προσχήματα και να αποφεύγουν τις παγίδες.

Η Τουρκική αστική τάξη και το κράτος της συνεχίζουν την αμφισβήτηση της εδαφικής ακεραιότητας της Ελλάδας. Τουρκικά πολεμικά αεροσκάφη και πλοία παραβιάζουν συστηματικά τα σύνορα της χώρας. Με δηλώσεις του ίδιου του Προέδρου Ερντογάν, αμφισβητείται ακόμα και η Συνθήκη της Λωζάννης που καθορίζει τα σύνορα της Τουρκίας με την Ελλάδα, το Ιράκ και τη Συρία, ενώ μηχανισμοί παρεμβαίνουν στην Θράκη, καλλιεργούν τον εθνικισμό.

- Τόσο ο εθνικισμός που καλλιεργείτε στη χώρα μας, όσο και ο αστικός κοσμοπολιτισμός, έχουν κοινή βάση την εξυπηρέτηση εχθρικών για το λαό συμφερόντων που είτε στηρίζονται σε ένα τμήμα είτε σε άλλο της πλουτοκρατίας, προσπαθώντας να παγιδέψουν το λαό στα σχέδια τους.

Και οι δυο πίνουν νερό στ όνομα του NATO και οι δυο σιωπούν μπροστά στην αλλαγή συνόρων, στην καταπίεση λαών και χωρών όπως της παλαιστίνης, γιατί κριτήριο έχουν την υπεράσπιση του κέρδους της πλουτοκρατίας.

Τι σχέση μπορεί να έχει ο εθνικισμός με το γνήσιο πατριωτισμό, όταν ο πρώτος συναινεί σε εγκλήματα και επιβουλεύεται την κυριαρχία άλλων λαών, με τον πατριωτισμό των εργαζομένων που παλεύουν για το ψωμί τους την ειρήνη την εδαφική ακεραιότητα της χώρας τους και σέβονται και τα σύνορα των άλλων χωρών.

Πως μπορεί αλήθεια να είναι ίδιοι οι πατριωτισμοί των μεγαλοεπιχειρηματιών ελλήνων που έκαναν μπίζνες στη βομβαρδισμένη Γιουγκοσλαβία με των πατριωτισμό των αγωνιστών εργαζομένων που μαζί με τις επιτροπές ειρήνης και τα συνδικάτα πάλευαν ενάντια στον πόλεμο;

Πόσο ίδιος μπορεί να είναι ο ψευτοδιεθνισμός της κυβέρνησης που στηρίζεται καθαρά στην εξυπηρέτηση των Νατοικών και ευρωενωσιακών κατευθύνσεων, που αναζητά συμμαχίες με χώρες σαν το Ισραήλ, με το διεθνισμό του λαού μας που είναι δίπλα στο βασανισμένο λαό της Παλαιστίνης, και σε κάθε λαό που αγωνίζεται για τα δίκια του;

Απαντάμε αποφασιστικά. Οι λαοί της Ελλάδας και της Τουρκίας δεν έχουν να μοιράσουν τίποτα, αντιμετωπίζουν τα ίδια προβλήματα, τα προβλήματα της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, ζούνε τις ίδιες αγωνίες και το συμφέρον τους βρίσκεται στην ανάπτυξη της κοινής πάλης για τα δικά τους συμφέροντα, για να στεριώσει η ειρήνη και η φιλία, που βασίζεται στον αμοιβαίο σεβασμο

των συνορων, των κυριαρχικων δικαιωματων που καθοριζονται απο τη συνθηκη της λωζανης. Πραγματικος εχθρος ειναι οι ιμπεριαλιστες και τα σχεδια τους, οι εκμεταλλευτες που μας βλεπουν σαν αναλωσιμο υλικο για τα κερδη τους.

Παραμένει ανοικτό το Ουκρανικό πρόβλημα και η ύφεση που παρουσιάζουν οι συγκρούσεις αυτή την περίοδο, δεν ακυρώνουν την ένταση των σχέσεων ανάμεσα στην Ρωσία και την Ουκρανία, που δυναμώνει από την επέκταση του ΝΑΤΟ και της ΕΕ στην περιοχή. Η αντιδραστική Ουκρανική κυβέρνηση, που στηρίζεται σε φασιστικές και φιλοφασιστικές δυνάμεις, συνεχίζει τις επιθέσεις στο λαό, στα ανατολικά τμήματα της χώρας, επιδίδεται σε αντικομμουνισμό, στοχεύει να θέσει εκτός νόμου το ΚΚ Ουκρανίας, εμποδίζει τη λαϊκή δράση.

Στα Βαλκάνια ενισχύεται η επέμβαση των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ αλλά και της ΕΕ, με προτεραιότητα τα Δυτικά Βαλκάνια και την ολοκλήρωση της ένταξης αυτών των κρατών στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ.

Η ελληνική κυβέρνηση αυτή την περίοδο καθώς και η κυβέρνηση των Σκοπίων, υφίστανται ισχυρές πιέσεις, εκ μέρους κυρίως των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ για την επίλυση του προβλήματος με το όνομα. Αυτές οι δυνάμεις επείγονται για την ένταξη των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ, μέχρι τη Σύνοδο Κορυφής του ΝΑΤΟ (Ιούλης 2018), καθότι οι αντιθέσεις και οι ανταγωνισμοί στα Βαλκάνια είναι πολύ ισχυροί.

Πληθαίνουν οι ΑμερικανοΝΑΤΟϊκές βάσεις στην περιοχή, το Μαυροβούνιο έγινε το 29^ο κράτος - μέλος του ΝΑΤΟ, και η κατάσταση αυτή προκαλεί νέα κούρσα ανταγωνισμών με τη Ρωσία που έχει τα δικά της συμφέροντα στην περιοχή.

Από την περιοχή μας εισέρχεται στο ελληνικό έδαφος ο υπό κατασκευή αγωγός φυσικού αερίου ΤΑΡ (μεταφέρει αέριο από τα κοιτάσματα του Αζερμπαϊτζάν στην Κασπία), ετοιμάζεται ο διασυνδετήριος ελληνοβουλγαρικός αγωγός φυσικού αερίου ΙGB και προχωρούν με εντατικούς ρυθμούς τα σχέδια κατασκευής πλωτού σταθμού Υγροποιημένου Φυσικού Αερίου (ΥΦΑ) στη θαλάσσια περιοχή έξω από την Αλεξανδρούπολη.

Αντίστοιχος είναι ο σχεδιασμός και για μεγάλα έργα στον τομέα των συνδυασμένων μεταφορών, με την κατασκευή μεγάλου εμπορευματικού κέντρου στην Αλεξανδρούπολη και τη σιδηροδρομική σύνδεση με τη Βουλγαρία, το Αιγαίο με τη Μαύρη Θάλασσα.

Το λιμάνι της **Αλεξανδρούπολης** παίζει κομβικό ρόλο σ' αυτούς τους σχεδιασμούς και έτσι εξηγείται το ενδιαφέρον που προσελκύει από μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους, στο πλαίσιο της παραπέρα ιδιωτικοποίησης μέσω του ΤΑΙΠΕΔ.

Επανειλημμένα ο Αμερικανός πρέσβης στην Αθήνα, **Τζ. Πάιατ**, έχει δηλώσει ότι αμερικάνικες εταιρείες ενδιαφέρονται να το αποκτήσουν. Παράλληλα

σημείωσε με έμφαση την αμερικανική υποστήριξη στην ιδέα «ανάπτυξης της Αλεξανδρούπολης ως ενεργειακού κόμβου και επίσης ενός κόμβου μεταφορών», όπως και στο σχέδιο «σύγχρονης σιδηροδρομικής σύνδεσης της πόλης με τη Βουλγαρία».

Οι σχεδιασμοί αυτοί δεν περνούν απαρατήρητοι από τη Ρωσία, η οποία προωθεί τα δικά της ανταγωνιστικά σχέδια στην περιοχή, όπως ο ρωσο-τουρκικός αγωγός μεταφοράς φυσικού αερίου, για τον οποίο προβλέπεται και η κατασκευή τερματικού σταθμού στα ελληνοτουρκικά σύνορα. Μάλιστα, η Ιταλία τονίζει με κάθε αφορμή το ενδιαφέρον της να συμμετάσχει στην επέκταση του έργου «προς δυσμάς», παρά τις αντιρρήσεις των ΗΠΑ. Ο σχεδιασμός αυτός εμπλέκει και την Ελλάδα στη χάραξη του αγωγού σε ευρωπαϊκό έδαφος, αυξάνοντας τους παράγοντες που προκαλούν ένταση των επικίνδυνων ανταγωνισμών, σε μια «ευαίσθητη» από κάθε άποψη περιοχή.

Η γεωπολιτική αναβάθμιση και η περίφημη «πολυδιάστατη» πολιτική που ευαγγελίζεται η κυβέρνηση για λογαριασμό του κεφαλαίου, όχι μόνο δεν αποτελεί «πυλώνα σταθερότητας», αλλά αντίθετα οξύνει τη διαπάλη για το ποια συμφέροντα θα κυριαρχήσουν. Διαπάλη, που όπως έδειξε, για παράδειγμα, η Ουκρανία, που είναι κόμβος μεταφοράς Ενέργειας, δεν μένει μόνο σε πολιτικά μέσα.

Το ζήτημα είναι ότι η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ υπηρετεί με συνέπεια τους στόχους της ελληνικής αστικής

τάξης να ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα των εγχώριων μονοπωλιακών ομίλων στην ευρύτερη περιοχή, να αναβαθμίσει την περιοχή αλλά και την χώρα σε κόμβο Ενέργειας και εμπορευμάτων και να αποσπάσει ένα μερίδιο απ' τα κέρδη αν προχωρήσει η έρευνα και η εκμετάλλευση των εγχώριων κοιτασμάτων υδρογονανθράκων.

Η στάση της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ επιβεβαιώνει ότι διαπραγματεύεται τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας με γνώμονα τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου. Αυτό συμβαίνει και όταν διεκδικεί με εθνικιστικές κορόνες και όταν υποχωρεί και συμβιβάζεται με κοσμοπολίτικη νηφαλιότητα. Πάντα το κριτήριο είναι η βελτίωση της θέσης της αστικής τάξης στο διεθνές ιμπεριαλιστικό σύστημα.

Για τα συμφέροντα της ελληνικής αστικής τάξης, η κυβέρνηση αναλαμβάνει τον επικίνδυνο ρόλο του σημαιοφόρου σε επιθετικά σχέδια του ΝΑΤΟ στην ευρύτερη περιοχή. Γι' αυτό καλεί την αρμάδα του ΝΑΤΟ να αναλάβει τη φύλαξη του Αιγαίου και της ευρύτερης περιοχής, δηλαδή καλεί το λύκο να φυλάει τα πρόβατα. Γι' αυτό ενισχύει τον ιμπεριαλιστικό άξονα συνεργασίας με το Ισραήλ και την Αίγυπτο.

Τα κυβερνητικά πανηγύρια, αλλά και παραγόντων της τοπικής και περιφερειακής διοίκησης, πως η περιοχή μετατρέπεται πέρα από μεταφορικός (σιδηροδρομική σύνδεση με Βουλγαρία, ξεπούλημα των λιμανιών Αλεξανδρούπολης και Καβάλας σε πολυεθνικούς κολοσσούς των logistics και σύνδεσή τους με το

σιδηρόδρομο) και σε ενεργειακό κόμβο, πως αναβαθμίζεται γεωπολιτικά με την κατασκευή του TAP, του IGB, των πλωτών σταθμών για το LNG, δεν αφορούν τα λαϊκά συμφέροντα. Τα συνεχή πηγαινέλα του αμερικάνου πρέσβη, τα συχαρίκια του Τραμπ και του Ομπάμα πιο πριν για τα ενεργειακά έργα που παίρνουν προτεραιότητα, αλλά και οι τελευταίες εξελίξεις στο λιμάνι της Αλεξανδρούπολης που αξιοποιήθηκε δύο φορές για τα ΝΑΤΟΙΚΑ στρατεύματα, μόνο ανησυχία μπορούν να γεννήσουν.

Ήδη η κυβέρνηση, σε συνεννόηση με τις ΗΠΑ, προχωράει στη δημιουργία βάσης Ελικοπτέρων στο Λιμάνι της Αλεξανδρούπολης. Αυτό αποφασίστηκε ανάμεσα στην Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και ΗΠΑ στα πλαίσια της απόφασης για επέκταση της Συμφωνίας Αμοιβαίας Αμυντικής Συνεργασίας με τις ΗΠΑ.

Η συμφωνία για τη δημιουργία αυτής της βάσης στην Αλεξανδρούπολη, έρχεται σε μια περίοδο όπου στην περιοχή μας Βαλκάνια, Μέση Ανατολή, Βόρεια Αφρική, Παρευξείνια περιοχή, «βράζει το καζάνι» των ιμπεριαλιστικών αντιθέσεων. Είναι φανερό ότι δημιουργείται για να ενισχύσει τη θέση του ΝΑΤΟ στον ανταγωνισμό του με άλλα ιμπεριαλιστικά κέντρα. Η κυβέρνηση ισχυρίζεται πως τέτοιες συμφωνίες αναβαθμίζουν «γεωστρατηγικά» τη χώρα στην περιοχή.

Ο λαός έχει δει στην πράξη τι σημαίνει ΝΑΤΟ στα Βαλκάνια. Έχει δει το διαμελισμό κρατών, τις αιματηρές αλλαγές σε σύνορα. Η πλούσια αυτή πείρα των

εργαζομένων δείχνει ότι το ΝΑΤΟ και η ΕΕ δεν είναι παράγοντες ούτε «σταθερότητας» ούτε «ασφάλειας» και προφανώς ούτε ειρήνης. Το επιβεβαιώνουν αυτό τα αμέτρητα θύματα των επεμβάσεων, οι αμείωτες αμφισβητήσεις της Τουρκίας στα κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδας, ο βρώμικος ρόλος που παίζουν οι ιμπεριαλιστικές συμμαχίες στην υποδαύλιση αλυτρωτισμών και «μειονοτικών» ζητημάτων.

Όμως όλες οι ευρωατλαντικές βάσεις και τα στρατηγεία, που υπάρχουν στη χώρα μας και αυτή της Αλεξανδρούπολης, εκθέτουν το λαό σε μεγάλους κινδύνους. Απεναντίας αναβαθμίζονται τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα για να βελτιώσουν τη θέση τους στη μοιρασιά της πίτας που προέρχεται από τη ληστεία των λαών. Την ίδια ώρα οι εργαζόμενοι στη χώρα μας ματώνουν από τα μνημόνια την ανεργία, τους φόρου.

Η πείρα είναι εξίσου μεγάλη για να απορρίψουν οι εργαζόμενοι και το «πατριωτικό καθήκον» των «*πρωταγωνιστικών ρόλων*» του κεφαλαίου στα Βαλκάνια, που δεν είναι άλλο από μεγαλύτερο μπλέξιμο στο κουβάρι των επικίνδυνων ανταγωνισμών, τη στήριξη των δολοφονικών σχεδίων του ΝΑΤΟ και της ΕΕ στην περιοχή.

Η όποια ανάπτυξη ευαγγελίζονται οι διάφοροι τοπικοί παράγοντες ότι θα υπάρξει με την εγκατάσταση της ΝΑΤΟϊκής βάσης του απαντάμε ότι τα όποια δολάρια θα

αφήσουν στην αγορά της πόλης είναι δολάρια βαμμένα με αίμα.

Από την σημερινή συγκέντρωση στέλνουμε μήνυμα προς την συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ, το ΝΑΤΟ , τις ΗΠΑ, την ΕΕ και απαιτούμε:

- Όχι στην εγκατάσταση της Νατοϊκής βάσης ελικοπτέρων στην Αλεξανδρούπολη
- Όχι στη συμφωνία κυβέρνησης – ΗΠΑ:
- Απεμπλοκή της Ελλάδας από τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και πολέμους
- Καμιά αλλαγή συνόρων και των συνθηκών που τα καθορίζουν.
- Όχι στην πολιτική που μετατρέπει τις μειονότητες σε εργαλείο της ιμπεριαλιστικής πολιτικής. Οι μειονότητες γέφυρες φιλίας των λαών.
- Να κλείσει η Βάση της Σούδας και όλες οι άλλες Ευρωατλαντικές Βάσεις και στρατηγεία που υπάρχουν στην Ελλάδα
- Να επιστρέψουν όλες οι στρατιωτικές δυνάμεις που συμμετέχουν σε επιχειρήσεις του ΝΑΤΟ και της ΕΕ στο εξωτερικό
- Να καταργηθούν όλα τα πυρηνικά όπλα – Να απαγορευτούν οι πυρηνικές δοκιμές.
- Αποδέσμευση από το ΝΑΤΟ και την ΕΕ με το λαό νοικοκύρη στον τόπο του